

at jeg mener, at Statsskovvæsenet har andre Hensyn end de rent købmandsmæssige at tage. Men ogsaa disse bør tages? Hvad der kan gøres for at imødekomme berettigede Ønsker i Henseende til Bevaring af visse Skovpartier, er det mit Ønske, naar det endelig staaar til mig, at fremme. Men jeg kan ikke undlade at tilføje, at naar vi her instituerer et nyt Direktorat for det danske Statsskovbrug, og alle ere enige om, at dette Direktorat skal være nogenlunde selvstændigt stillet, saa vidt som det er foreneligt med almindelige, administrative Hensyn, saa skulle Landbrugsministeren og Landbrugsministeriet naturligvis ikke være for stærke i at gribe ind. Men det kan jo ske, som det skete i Vinter, at Skovvæsenet en Gang i Fremtiden ud fra rent forsmæssige Hensyn maa sige Nej, medens Landbrugsministeriet eller Landbrugsministeren mener, at alt taget i Betragtning, kan der siges Ja til en Anmodning. Noget bestemt Tilsagn i Henseende til bestemte Skovpartier vil og kan jeg ikke give, men jeg siger, for at komme tilbage til det ærede Medlems Vendinger, at Mennesket og Ministeren skulle ikke være hinanden saa overordentlig fjerne, hvor der kan træffes en for Publikum bekvem og tilfredsstillende Afgørelse, uden at det skader de almene Interesser, som det er Ministerens og Ministeriets Sag at varetage.

Efter at have sagt dette vender jeg tilbage til selve Forslaget og anbefaler det paa ny til hurtig og velvillig Fremme. Jeg takker igen de ærede Talere, de Herres Gruppeordførere. Det har været mig en Glæde og Tilfredsstillelse, at de have sluttet sig til Forslaget, idet det er en sikker Borgen for, at dets Gennemførelse ikke er udsat for Vanskeligheder.

Ellinger: Det er blot et Par Ord, jeg skal sige i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser. Ja, hvis det er saaledes at forstaa, at en Skovrider, der f. Eks. har faaet sine 3 Alderstillæg à 400 Kr., kan tage dem med ind og saa faa 4000 Kr., saa har Ministeren Ret, saa faar han altsaa straks betydeligt mere. Saaledes, maa jeg tilstaa, har jeg ikke opfattet Ordlyden af dette Forslag.

Den højtærede Minister siger, at dette Forslag er et Kompromis og gør gældende, at den egentlige Inspektion ude i Distrikterne — den, som betyder noget, sagde Ministeren — skal Direktøren udføre. Men jeg tror, det er en umulig Opgave, Jeg tror, det vil vise sig i Løbet af ganske

kort Tid, og det er navnlig det, der fremkalder mine store Betænkeligheder ved Lovforslaget. Jeg tror, det er umuligt for denne Direktør at føre en saadan effektiv Inspektion i samtlige Landets Skovdistrikter, som tidligere vare underlagte 3, og nu ere underlagte 2 Overførstere. Nu skal denne Inspektion i Virkeligheden udføres af een Mand og tilmed være langt mere omfattende end den tidligere Overførsterinspektion. Hvorledes een Mand skulde kunne gøre dette, er mig ganske uforstaaeligt, da de Kontorforretninger, han faar, jo ogsaa maa forøges betydeligt, naar han har et Departement mellem sig og Ministeren, og da alt, hvad der vedrører Kontorvæsenet, nødvendigvis maa udføres; hvis det hele skal kunne gaa, tror jeg, det paa en sørgelig Maade kommer til at gaa ud over Inspektionen. Han kan ikke være den vejledende og inspicerende i samtlige Distrikter; men naar en Inspektion skal foretages, maa den foretages af de Skovridere, som staa til hans Raadighed. De blive ganske naturnødvendigt i Virkeligheden selvstændigt inspicerende. Selv om de nok møde i Direktørens Navn, bliver det i Virkeligheden ikke hans Tanker, der komme til at give sig Udtryk paa alle de forskellige Omraader, der her er Tale om. Det maa nødvendigvis blive ret selvstændigt stillede Mennesker, og der kommer altsaa den Skavank ind, som Ministeren aabenbart ogsaa har haft for Øje, den Gang han første Gang forelagde Lovforslaget.

Det er det, der gør, at jeg ikke kan stemme for Forslaget, hvor gerne jeg end vilde følge den højtærede Ministers Ønske; men jeg skal heller ikke stemme imod det for ikke at gøre noget som helst Skaar i Enstemmigheden. Jeg tror, at de Tanker, jeg har fremsat, ville vise sig rigtige, naar vi komme til Udførelsen; men jeg indrømmer den højtærede Minister, at naar dette viser sig, er Ordningen af den Natur, at den lader sig ændre.

Den højtærede Minister sagde, at hvis jeg mente, det var ubestemt, hvor længe de to Skovridere skulde sidde herinde, var dette ikke ganske rigtigt; thi man vilde antage dem for 1, maaské 3 eller 5 Aar, saa vedkommende Skovrider vidste, hvor længe han skulde sidde herinde, og hvis man saa ønskede at beholde ham, kunde man, naar den Tid var udløben, igen ansætte ham for et vist Antal Aar, det gav Loven Hjemmel til. Men der er her det ganske særlige Forhold, at naar Manden skal tilbage til et Skovriderembede, har